

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200325
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1020200325.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Barkovej a členov senátu JUDr. Renáty Janákovéj a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: Y. F. R. A., W. XX.XX.XXXX, M. XX, XXX XX F. F., proti žalovanému: Univerzita Komenského v Bratislave, Šafárikovo námestie č. 6, P.O.BOX 440, 814 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OV 438/2020 D VI/1 zo dňa 05.02.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.
Žalovanému súd právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Administratívne konanie

1. Dekan Právnickej fakulty Univerzity Komenského (ďalej len ako dekan Právnickej fakulty UK“) v súlade s ustanovením § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 131/2002 Z.z.“ alebo aj ako „zákon o vysokých školách“) v zmysle ktorého mu prislúcha rozhodovanie vo veciach týkajúcich sa akademických práv a povinností študentov zapísaných na štúdium podľa študijných programov uskutočňovaných na Právnickej fakulte Univerzity Komenského (§ 70 až 72) a ako orgán príslušný na konanie podľa ustanovenia § 28 ods. 1 zákona o vysokých školách, vydal rozhodnutie č. ŠOS754/2019 D VI/1 zo dňa 07.10.2019 (ďalej aj ako „rozhodnutie dekana o určení školného“), ktorým rozhodol, že žalobca je povinný na základe ustanovenia § 71 ods. 3 písm. b) zákona o vysokých školách zaplatiť ročné školné za štúdium v sume vo výške 900 eur za akademický rok 2019/2020 (§ 92 ods. 3 zákona o vysokých školách) a to z dôvodu prekročenia štandardnej dĺžky štúdia podľa ustanovenia § 92 ods. 6 zákona o vysokých školách a ktorého výška bola stanovená v súlade s prílohou č. 2 vnútorného predpisu č. 17/2019 Smernica rektora Univerzity Komenského, ktorou sa určuje výška školného a poplatkov spojených so štúdiom na Univerzite Komenského v akademickom roku 2019/2020 (ďalej len ako „smernica rektora UK č. 17/2019“) a ktoré bol žalobca povinný uhradiť v dvoch splátkach so splatnosťou prvej splátky k 29.02.2020 v sume vo výške 450 eur a so splatnosťou druhej splátky k 30.11.2019 v sume vo výške 450 eur. Ďalej bolo v rozhodnutí uvedené, že žiadosť o odpustenie školného, zníženie školného alebo o odklad splatnosti splátok školného nemá odkladný účinok.

2. Žalobca po doručení rozhodnutia dekana o určení školného, podal dňa 02.01.2019 u žalovaného v súlade s Čl. 7 smernice rektora UK č. 17/2019 žiadosť o zníženie školného o 90% v akademickom roku 2019/2020 (ďalej len ako „žiadosť o zníženie školného“) z dôvodu, že rozhodnutie dekana mu bolo doručené (nadobudlo účinky právoplatnosti) až 18.12.2019 s tým, že žalovaným bolo odoslané

na poštovú prepravu až 28.11.2019, čo považoval za mimoriadne neštandardné vzhľadom na dátum jeho vydania 07.10.2019. Uviedol, že z dôvodu neskorého odoslania a doručenia rozhodnutia dekana o určení školného, nemal možnosť podať si žiadosť o zníženie školného do splatnosti určenej druhej splátky vo výške 450 eur k 30.11.2019. Ďalej poukázal na to, že obdobné rozhodnutie (vo veci určenia výšky školného za štúdium za akademický rok 2018/2019) mu bolo doručené dňa 05.10.2018, a to zjavne preto, aby do 30.11.2018 mohlo prebehnúť aj prípadné konanie o žiadosti o zníženie výšky školného pred splatnosťou prvej splátky. Poukázal na to, že predmetné rozhodnutie mu bolo doručené len ako obyčajná poštová zásielka.

3. Žalovaný v zastúpení rektorom Univerzity Komenského (ďalej len ako „rektor UK“), ako orgán príslušný na konanie podľa ustanovenia § 92 ods. 18 zákona o vysokých školách a v súlade s vnútorným predpisom smernice rektora UK č. 17/2019, vo veci žiadosti žalobcu o zníženie školného za štúdium za akademický rok 2018/2019 (ďalej len ako „žiadosť žalobcu o zníženie školného“), vydal rozhodnutie č. OV 438/2020 D VI/1 zo dňa 05.02.2020 (ďalej aj ako „rozhodnutie rektora o žiadosti žalovaného o zníženie školného“) a ktorým rozhodol tak, že neznížil žalobcovi školné stanovené v sume vo výške 900 eur za akademický rok 2019/2020 v magisterskom študijnom programe právo v dennej forme na Právnickej fakulte Univerzity Komenského. Dôvodil, že sa stotožnil so stanoviskom dekana Právnickej fakulty UK, ktorý odporúčal žiadosti žalobcu nevyhovieť, pretože nespĺňa zákonné podmienky na odpustenie, zníženie, resp. odloženie termínu splatnosti školného. Žalovaný sa v rozhodnutí podrobne zaoberal jednotlivými argumentami žalovaného a ktoré vyhodnotil vo vzťahu k predmetnej žiadosti žalovaného ako nedôvodné s poukazom na to, že navrhovanie výšky školného je v samospráve pôsobnosti jednotlivých fakúlt, ktoré rozhodujú o spôsobe a podmienkach financovania svojej činnosti. Žalovaný v rozhodnutí žalobcu ďalej upozornil, že má povinnosť postupovať podľa výzvy dekana Právnickej fakulty UK a zaplatiť školné v súlade s príslušným právnym predpisom. V poučení napadnutého a uviedol, že toto rozhodnutie je podľa čl. 8 ods. 7 smernice konečné a nie je možné proti nemu podať opravný prostriedok. V poučení rozhodnutia žalovaný uviedol, že podľa čl. 8 ods. 7 smernice rektora UK č. 17/2019 je konečné a nie je možné proti nemu podať opravný prostriedok.

II.

Žaloba

4. Žalobou zo dňa 19.02.2020, doručenou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“ alebo aj ako „krajský súd“) dňa 19.02.2020 sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OV 438/2020 D VI/1 zo dňa 05.02.2020 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný rozhodol tak, že neznížil žalobcovi školné stanovené vo výške v sume 900 eur za akademický rok 2019/2020 v magisterskom študijnom programe právo v dennej forme na Právnickej fakulte Univerzity Komenského. Žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

5. Zároveň žalobca žiadal správny súd o priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa ustanovenia § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len ako „SSP“). Krajský súd o predmetnom návrhu rozhodol uznesením č. k. 1S/58/2020-81 zo dňa 31.07.2020 tak, že návrh žalobcu o priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol ako nedôvodný.

6. V žalobe žalobca uviedol, že je študentom magisterského študijného programu právo na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a že na základe rozhodnutia dekana Právnickej fakulty UK č. ŠOS754/2019 D VI/1 zo dňa 07.10.2019 mu bolo určené školné v sume vo výške 900 eur za akademický rok 2019/2020 (§ 92 ods. 3 zákona o vysokých školách) s čím nesúhlasil a poukázal na to, že splatnosť prvej splátky (nesprávne označená ako „druhá splátka“) bola určená k 30.11.2019 (t.j. až po riadnom doručení rozhodnutia dekana) a splatnosť druhej splátky (nesprávne označená ako „prvá splátka“) bola určená v termíne splatnosti k 29.02.2020. Žalobca ďalej uviedol, že po doručení rozhodnutia dekana o určení školného (obyčajnou poštovou zásielkou), podal dňa 02.01.2019 u žalovaného v súlade s Čl. 7 smernice rektora UK č. 17/2019, žiadosť o zníženie školného za štúdium o 90% v akademickom roku 2019/2020 s poukazom na to, že rozhodnutie dekana o určení školného mu bolo doručené až dňa 18.12.2019, hoci bolo žalovaným dané na poštovú prepravu už dňa 28.11.2019. Preto z dôvodu neskorého odoslania tohto rozhodnutia ako aj jeho doručenia, nemal tak možnosť podať si žiadosť o zníženie školného do splatnosti určenej druhej splátky vo výške 450 eur k 30.11.2019. Zároveň žalobca

poukázal na to, že obdobné rozhodnutie vo veci určenia výšky školného za akademický rok 2018/2019 mu bolo doručené dňa 05.10.2018 a to zrejme preto, aby do 30.11.2018 mohlo prebehnúť aj prípadné konanie o žiadosti o zníženie výšky školného pred splatnosťou prvej splátky.

7. Žalobca zdôraznil, že z rozhodnutí uvedených v 19. a 20. v bode žaloby sa dozvedel, že žalovaný v obdobných prípadoch žiadosť študentov o zníženie školného vyhovel a vo vzťahu k jeho osobe v akademickom roku 2018/2019 z toho istého dôvodu - hmotnej núdze, žiadosť zamietol. Mal za to, že žalovaný tým porušil ústavné právo rovnosti pred zákonom.

8. Zastával názor, že napadnutým rozhodnutím a postupom žalovaného boli porušené jeho práva a právom chránené záujmy garantované nielen v Čl. 42 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj inými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

9. Napadnuté rozhodnutie žalovaného považuje žalobca za vágne, ktoré nie je dostatočne a riadne odôvodnené zákonnými ustanoveniami vo vzťahu k jeho osobe ako študentovi magisterského študijného programu právo na Právnickej fakulte UK, nemá oporu v príslušných ustanoveniach zákona o vysokých školách a vnútorných predpisoch žalovaného a považuje ho za zmätočné.

III.

Vyjadrenie žalovaného

10. K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 02.07.2020 a ktorý uviedol, že žalobca už úspešne ukončil magisterské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského a to dňa 25.02.2020.

11. Žalovaný považoval žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú a navrhol, aby ju správny súd zamietol podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len ako „SSP“).

12. K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie podlieha v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky súdnemu prieskumu zákonnosti a že preto musí obsahovať odôvodnenie, ktoré ho robí preskúmateľným, žalovaný uviedol, že predmetné rozhodnutie tieto náležitosti spĺňa, je dostatočne a riadne odôvodnené, nakoľko je založené na konkrétnych dôvodoch týkajúcich sa špecificky prípadu žalobcu.

13. Uviedol, že napadnutému rozhodnutiu predchádzalo rozhodnutie dekana o určení školného a ktoré žalobca nijako nespochybňoval, okrem výhrad, že bolo údajne neskoršie doručené, alebo zjavná chyba v písaní, pokiaľ ide o označenie poradia splátok školného, s tým, že tieto skutočnosti však nie sú spôsobilé privodiť jeho nezákonnosť, nakoľko mu nespôsobili žiadnu ujmu na jeho právach. Zdôraznil, že je zrejme, že žalobcovi toto rozhodnutie bolo doručené a mal možnosť sa s ním oboznámiť.

14. Namietal, že žalobca dostatočne nešpecifikoval v čom má spočívať nezákonnosť ním napadnutého rozhodnutia a z hľadiska uvedenia reálnych dôvodov spôsobujúcich nezákonnosť považoval žalobu za absolútne nepodloženú.

15. Žalovaný k námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je „vágne, ktoré nie je dostatočne a riadne odôvodnené vo vzťahu k jeho osobe ako študentovi magisterského študijného programu právo na právnickej fakulte UK, že nemá oporu v príslušných ustanoveniach zákona o vysokých školách a vnútorných predpisoch žalovaného a že je zmätočné, neodôvodnené zákonnými ustanoveniami, či ustanoveniami vnútorných predpisov žalovaného, uviedol, že napadnuté rozhodnutie je odôvodnené dostatočne, zakladá sa na konkrétnych v odôvodnení uvedených dôvodoch, ktoré sa týkajú špecificky prípadu žalobcu a nie len odôvodnené všeobecnými konštatovaniami. Ďalej žalovaný argumentoval tým, že na konanie, v ktorom bolo vydané, sa nevzťahuje Správny poriadok ani subsidiárne a jeho použitie je výslovne vylúčené ako aj, že na zníženie, odpustenie školného alebo odloženie termínov jeho splatnosti neexistuje právny nárok ani v prípade, že študent splní podmienky na zníženie školného, odpustenie školného alebo odloženie termínov jeho splatnosti podľa tejto smernice a priloží všetky relevantné doklady. V nadväznosti na uvedené, žalovaný poukázal na ustanovenie čl. 8 ods. 6 vnútorného predpisu - smernice rektora UK č. 17/2019. Zastával názor, že v situácii, keď rektor UK ako orgán verejnej správy rozhoduje v otázkach, ktoré nie sú len vecou jeho diskrečionálneho oprávnenia, ale

predovšetkým predstavujú ekvitalný prostriedok, zameraný na odstránenie tvrdosti normatívnej úpravy, odôvodnenie logicky nemusí byť také extenzívne, ako v prípade rozhodovania o právne nárokovateľných subjektívnych právach.

16. K námietke žalobcu, že splnil podmienku ustanovenú v Čl. 7 ods. 3 písm. b) smernice rektora UK č. 17/2019 na podanie žiadosti o odpustenie alebo zníženie výšky školného poukázal na Čl. 7 ods. 5 písm. b) smernice rektora UK č. 17/2019 v zmysle ktorej rektor svojím rozhodnutím môže v prípadoch podľa odseku 3 písm. b) znížiť školné najviac o 90 %.

17. K námietke žalobcu, že v predchádzajúcom akademickom roku uhradil žalovanému školné v plnej výške a to v sume vo výške 900 eur a že obhajoby diplomovej práce sa z dôvodu neskorého pridelenia vedúceho záverečnej práce nemohol zúčastniť, žalovaný uviedol, že žalobca ku dňu zápisu na štúdium v rámci akademického roku 2019/2020 diplomovú prácu neodovzdal a učinil tak až v novembri 2019.

18. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že jeho štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave v akademickom roku 2019/2020 sa predĺžilo z dôvodu, že v predchádzajúcom období sa nemohol zúčastniť obhajoby záverečnej práce z dôvodu neskorého pridelenia nového školiteľa žalovaným, nakoľko po odchode pôvodného školiteľa - prof. R. K. F. T. T. (ďalej len ako „pôvodný školiteľ“) ktorého pracovný pomer so žalovaným sa skončil ku dňu 30.06.2019, nový školiteľ mu bol pridelený v systéme AIS2 už dňa 08.08.2019, čo považoval za primeranú dobu aj vzhľadom na obdobie čerpania dovoleniek. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že žalobca mal od 27.02.2017 a to aj s prihliadnutím na obdobie počas ktorého, štúdium mal prerušené, k dispozícii pôvodného školiteľa v dobe 16 mesiacov aktívneho štúdia, počas ktorých mohol prácu odovzdať, čo by bolo so započítaním doby prerušenia štúdia až 28 mesiacov. Odhliadnuc od doby prerušenia štúdia žalobcu ide teda o cca 20 mesiacov, ktoré uplynuli od prvej neúspešnej obhajoby záverečnej práce žalobcu do jej odovzdania v prepracovanej diverzii. Preto doba 39 dní, ktoré uplynuli od ukončenia pracovného pomeru pôvodného školiteľa do dňa, keď žalobcovi bol pridelený nový školiteľ, sa javí ako krátka, priam zanedbateľná. Preto toto relatívne krátke časové obdobie samo osebe nemohlo byť dôvodom pre odovzdanie záverečnej práce žalovanému až v novembri 2019, pretože uvedené záviselo predovšetkým od jeho vlastnej aktivity. Zároveň žalovaný zdôraznil, že obdobie mesiacov júl a august s ohľadom na štandardné termíny odovzdávania záverečných prác typicky nie je obdobím ich odovzdávania. Zdôraznil, že osobitosťou prípadu žalobcu však bolo, že išlo o prepracovanú záverečnú prácu po jej neúspešnej obhajobe. Ďalej žalovaný poznamenal, že v situácii, keď najbližší štandardný termín odovzdávania záverečných prác študentov dennej formy štúdia bol až o vyše pol roka a začínalo sa obdobie letných prázdnin a dovoleniek, zamestnanci Právnickej fakulty Univerzity Komenského ani nemali možnosť zistiť, že žalobca ako študent s výnimočným statusom (opakované vypracovanie diplomovej práce po prerušení štúdia) sa ocitol bez školiteľa, nakoľko tieto skutočnosti sú zistiteľné len zo samotného akademického informačného systému (ďalej len ako AIS2) .

19. Zároveň žalovaný vo vyjadrení uviedol úplnú chronológiu súvisiacu s vypracovaním a odovzdaním druhej verzie záverečnej žalobcom tak, ako vyplynula z e-mailovej komunikácie H. F., H. Q., a z evidencie AIS2 s tým, že z uvedenej časovej osi je zrejmé, že zamestnanci fakulty nemohli relevantnejším spôsobom ovplyvniť dátum odovzdania diplomovej práce žalobcu, ale že termín jej odovzdania je v podstatnej miere výsledkom jeho vlastného konania či nekonania. Prácu žalobca odovzdal až cca štvrt' roka po tom, ako sa zamestnanci našej fakulty mali dopustiť ním tvrdenej nečinnosti.

20. K námietke žalobcu, že vo vzťahu k jeho osobe porušil zásadu nediskriminácie, žalovaný uviedol, že žalobcom uvádzané prípady sú len vytrhnutou časťou obrazu, ignorujúcou prípady nevyhovenia obdobným žiadosťiam a poznamenal, že rektor UK pri rozhodovaní prihliada na stanoviská dekanov fakúlt, z čoho môžu v praxi vyplývať určité rozdiely, ktoré však nie sú prejavom arbitrality alebo diskriminačného prístupu v rozhodovaní rektora UK, ale sú prejavom toho, že rektor UK rešpektuje autonómne postavenie a vlastnú „fiškálnu politiku“ fakúlt vo veciach školného a poplatkov spojených so štúdiom. To sa zakladá aj na samotnej zákonnej úprave, ktorá v rovine primárneho rozhodovania zveruje rozhodovanie vo veci školného fakultám. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 92 ods. 3 zákona o vysokých školách podľa ktorého, rektor verejnej vysokej školy určuje pre jednotlivé študijné programy ročné školné. Uviedol, že je ustálenou praxou na Univerzite Komenského v Bratislave, že rektor UK pri určovaní výšky školného a poplatkov za štúdium v plnej miere rešpektuje návrhy schválené

a predložené orgánmi akademickej samosprávy jednotlivých fakúlt a to aj v rozhodovaní o znížení školného či o jeho odpustení. Podľa názoru žalovaného, nemožno porovnávať ako rozhodol rektor Univerzity Komenského v Bratislave vo veci zníženia školného v iných prípadoch a na základe toho vyvodzovať záver o diskriminačnom prístupe voči žalobcovi, pretože tieto rozdiely reflektujú rozdiely v prístupe rôznych fakúlt k výške školného, vyberaniu školného a otázok zníženia či odpustenia školného, ktoré sú na univerzite obvyklou praxou.

IV. Replika

21. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 02.07.2020 sa vyjadril žalobca písomným podaním zo dňa 06.08.2020, doručeným krajskému súdu dňa 10.08.2020 a ktorý uviedol, že na podanej žalobe trvá a nesúhlasil s argumentami žalovaného.

22. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 25.02.2020 úspešne ukončil magisterské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského. Poukázal na to, že skutočnosť, že zaplatil žalovanému školné za štúdium v plnej výške v sume 900 eur, avšak to ešte neznamená, že súhlasí so zákonnosťou a spravodlivosťou jej výšky. Zdôraznil, že tak učinil len preto, aby bol pripustený na obhajobu záverečnej práce, nakoľko z prvého decembrového termínu bol vypustený študijným oddelením, napriek jeho prihláseniu. Zároveň uviedol, že nie je pravdou, ako tvrdí žalovaný, že mu neskorým a nesprávnym doručovaním nebola spôsobená žiadna ujma, pretože získal diplom Mgr. o tri mesiace neskôr, a preto sa nemohol zamestnať na lepšej pracovnej pozícii, ani sa sám zastupovať v konaní pred správny súdom a bol nútený advokátovi uhradiť za poskytnuté právne služby v súvislosti s touto žalobou sumu vo výške 500 eur.

23. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nemal hotovú záverečnú prácu ku koncu akademického roku 2018/2019 a že v jej písaní pokračoval v akademickom roku 2019/2020. Uviedol, že predmetnú záverečnú prácu nenahral do systému AIS2 do 31.08.2019 ako mu to bolo prodekanom F. odporúčané v e- mailovej komunikácii z júla a to z dôvodu, že by prekročil lehotu 90 dní do prvého možného termínu v decembrovom termíne stanovených Vnútorným predpisom č. 12/2013 Smernica rektora Univerzity Komenského v Bratislave o základných náležitostiach záverečných prác, rigorózných prác a habilitačných prác, kontrole ich originality, uchovávaní a sprístupňovaní na Univerzite Komenského v Bratislave v znení neskorších dodatkov v dňoch 9.-11., 12. 2019 v akademickom roku 2019/2020 stanovených Opatrením dekana Univerzity Komenského v Bratislave, Právnickej fakulty č. 6/2019, ktorým sa určujú termíny štátnych skúšok v akademickom roku 2019/2020 a ktorým sa upravuje spôsob prihlasovania sa na tieto termíny. Zdôraznil, že o inom termíne nemal vedomosť.

24. Žalobca poukázal na to, že doba štátnych záverečných skúšok bola v auguste pre magisterskú formu štúdia stanovená Opatrením dekana Univerzity Komenského v Bratislave, Právnickej fakulty č. 5/2018, ktorým sa určujú termíny štátnych skúšok v akademickom roku 2018/2019 a ktorým sa upravuje spôsob prihlasovania sa na tieto termíny od 19.08.2019 do 23.08.2019, minimálny počet 21 kalendárnych dní, ktoré stanovuje smernica č. 12/2013, termín uplynul 29.07.2019 a teda 08.08.2019 už bolo neskoro.

V. Právne posúdenie veci

25. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 SSP), po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia, v rozsahu dôvodov správnej žaloby dospel k záveru, že žalobe nie je možné priznať úspech.

26. Vo veci bol vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania postupom podľa ustanovenia § 137 ods. 4 SSP dňa 20.05.2021, nakoľko žalobca v žalobe a ani žalovaný vo vyjadrení k žalobe nežiadali nariadiť pojednávanie (§ 107 ods.2 SSP).

27. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OV 438/2020 D VI/1 zo dňa 05.02.2020 (ďalej len ako „napadnuté rozhodnutie“).

28. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

29. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

31. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

33. Podľa § 5 ods. 1 zákona o vysokých školách, verejná vysoká škola je verejnoprávna a samosprávna inštitúcia, ktorá sa zriaďuje a zrušuje zákonom. Zákon tiež ustanoví jej názov a sídlo. Ak sa verejná vysoká škola člení na fakulty, pri jej zriadení sa súčasne zriaďujú aj tieto fakulty.

34. Podľa § 33 ods. 1 zákona o vysokých školách, vnútorné predpisy fakulty upravujú záležitosti fakulty, ktoré patria do jej samosprávnej pôsobnosti, a jej vzťah k verejnej vysokej škole, ak nie sú upravené zákonom.

35. Podľa § 51 ods. 3 zákona o vysokých školách, súčasťou štúdia podľa každého študijného programu je aj záverečná práca, ktorá spolu s jej obhajobou tvorí jeden predmet; obhajoba záverečnej práce patrí medzi štátne skúšky. So súhlasom vysokej školy alebo fakulty môže byť záverečná práca napísaná a obhajovaná aj v inom ako štátnom jazyku. Podmienkou pripustenia k obhajobe záverečnej práce je, okrem prípadov podľa § 63 ods. 11, súhlas35aa) študenta so zverejnením a sprístupnením záverečnej práce verejnosti podľa § 63 ods. 9 po dobu jej uchovávaní podľa § 63 ods. 7 bez nároku na odmenu.

36. Podľa § 65 ods. 1 zákona o vysokých školách, štúdium sa riadne skončí absolvovaním štúdia podľa príslušného študijného programu. Dňom skončenia štúdia je deň, keď je splnená posledná z podmienok predpísaných na riadne skončenie štúdia daného študijného programu.

37. Podľa § 65 ods. 2 zákona o vysokých školách, podľa študijného programu nesmie presiahnuť jeho štandardnú dĺžku [§ 51 ods. 4 písm. h)] o viac ako dva roky.

38. Podľa § 65 ods. 3 zákona o vysokých školách, dokladom o riadnom skončení štúdia akreditovaného študijného programu a o získaní príslušného akademického titulu je vysokoškolský diplom a vysvedčenia o štátnych skúškach.

39. Podľa § 71 ods. 3 písm. b) zákona o vysokých školách, študent je ďalej povinný najmä uhrádzať školné a poplatky spojené so štúdiom podľa tohto zákona, a to výlučne a priamo vysokej škole, na ktorej je zapísaný, a pravdivo uviesť skutočnosti rozhodujúce na ich určenie.

40. Podľa § 92 ods. 3 zákona o vysokých školách, rektor verejnej vysokej školy určuje pre jednotlivé študijné programy ročné školné; ak ide o študijné programy zabezpečované fakultou, rektor verejnej vysokej školy určuje ročné školné pre tieto študijné programy na návrh dekana fakulty. Ročné školné sa vzťahuje na akademický rok. Ročné školné v študijných programoch v dennej forme štúdia nesmie prekročiť päťnásobok základu podľa odseku 1. Ročné školné v študijných programoch v externej forme štúdia nesmie prekročiť súčin sumy maximálneho ročného školného, ktorú na príslušný akademický rok ustanovuje ministerstvo školstva opatrením, a koeficientu, ktorý je vyjadrený ako podiel

počtu kreditov, ktorého dosiahnutie je podmienkou riadneho skončenia štúdia príslušného študijného programu, a súčinu štandardnej dĺžky štúdia príslušného študijného programu a čísla 60. Maximálne ročné školné v študijných programoch v externej forme štúdia je odvodené od dotácie na uskutočňovanie akreditovaných študijných programov (§ 89 ods. 4). Obmedzenie výšky školného sa nevzťahuje na školné podľa odseku 8.

41. Podľa § 92 ods. 6 zákona o vysokých školách, študent, ktorý študuje študijný program poskytovaný verejnou vysokou školou dlhšie, ako je jeho štandardná dĺžka štúdia, je povinný uhradiť verejnej vysokej škole ročné školné za každý ďalší rok štúdia; ak študijný program študuje dlhšie, ako je jeho štandardná dĺžka štúdia, z dôvodu účasti na akademickej mobilite v rámci výmenného programu pri dodržaní podmienok tohto výmenného programu alebo ak mu v poslednom roku štúdia počas štandardnej dĺžky štúdia príslušného študijného programu bolo poskytované sociálne štipendium, povinnosť uhradiť školné nevzniká v najbližšom roku štúdia, ktorý nasleduje po prekročení štandardnej dĺžky štúdia. V celkovej dobe štúdia sa zohľadňuje doba, počas ktorej bol študent zapísaný na verejnej vysokej škole v niektorom zo študijných programov príslušného stupňa vysokoškolského vzdelávania; ak bol študent v jednom akademickom roku súbežne zapísaný na štúdiu viacerých študijných programov, do celkovej doby štúdia sa mu započítava len jeden rok. Doba, počas ktorej bol študent zapísaný na štúdiu študijného programu v príslušnom akademickom roku, sa na účely tohto odseku zaokrúhľuje na celý akademický rok.

42. Podľa § 92 ods. 7 zákona o vysokých školách, v celkovej dobe štúdia podľa odseku 6 sa nezohľadňuje doba, počas ktorej bol študent zapísaný na štúdiu na verejnej vysokej škole v študijnom programe, v ktorom uhrádzal školné.

43. Podľa § 92 ods. 18 zákona o vysokých školách, rektor môže školné a poplatky spojené so štúdiom znížiť, odpustiť alebo odložiť termíny ich splatnosti s prihliadnutím na študijné výsledky, sociálnu a zdravotnú situáciu študenta alebo na iné skutočnosti hodné osobitného zreteľa podľa zásad uvedených v štatúte vysokej školy.

44. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak.

45. Podľa čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, súdy rozhodujú v občiansko-právnych a trestnoprávnych veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

46. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je orgán verejnej správy oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

47. Zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd teda skúma aj procesné pochybenia orgánu verejnej správy namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred orgánom verejnej správy, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

48. Žalobca tvrdil, že napadnuté rozhodnutie nebolo riadne odôvodnené vo vzťahu k jeho osobe ako študentovi magisterského študijného programu právo na Právnickej fakulte UK a že nemá oporu v príslušných ustanoveniach zákona o vysokých školách a vnútorných predpisoch žalovaného. Z tohto dôvodu ho považuje za zmatečné. Ďalej žalobca namietal, že napadnutým rozhodnutím a postupom žalovaného boli porušené jeho práva a právom chránené záujmy garantované nielen v Čl. 42 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj inými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

49. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 02.07.2020 uviedol, že žalobca už úspešne ukončil magisterské štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského, a to dňa 25.02.2020 a uvedenú skutočnosť aj potvrdil žalobca v replike zo dňa 06.08.2020. Nesúhlasil so žalobnými dôvodmi žalobcu a napadnuté rozhodnutie považoval za dostatočne odôvodnené, ktoré sa zakladá na konkrétnych dôvodoch týkajúcich sa špecificky žalobcu a teda nie je teda odôvodnené len všeobecnými konštatovaniami. Namietal, že žalobca dostatočne nešpecifikoval v čom má spočívať nezákonnosť ním napadnutého rozhodnutia. Žalobca považoval žalobu za úplne nepodloženú a nedôvodnú.

50. V danom prípade bolo primárnou úlohou správneho súdu preskúmať vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a posúdiť, či žalovaný postupoval v súlade so zákonom o vysokých školách a vnútornými predpismi žalovaného a to vo vzťahu k posúdeniu žiadosti žalobcu o zníženie školného v akademickom roku 2019/2020 v nadväznosti na vydané rozhodnutie žalovaného č. ŠOS754/2019 D VI/1 zo dňa 07.10.2019, ktorým rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť školné za štúdium v magisterskom študijnom programe právo v dennej forme na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v akademickom roku 2019/2020 z dôvodu prekročenia štandardnej dĺžky štúdia.

51. Správny súd mal zistené z obsahu administratívneho spisu, že žalovaný ako orgán príslušný na konanie v zmysle ustanovenia § 28 ods. 1 zákona o vysokých školách a v nadväznosti na ustanovenie § 23 ods. 1 písm. c) tohto zákona vydal dňa 07.10.2019 rozhodnutie č. ŠOS754/2019 D VI/1, ktorým rozhodol, že žalobca je povinný na základe ustanovenia § 71 ods. 3 písm. b) zákona o vysokých školách zaplatiť školné za štúdium v sume vo výške 900 eur za akademický rok 2019/2020 v magisterskom študijnom programe právo v dennej forme na Právnickej fakulte Univerzity Komenského a to z dôvodu prekročenia štandardnej dĺžky štúdia podľa ustanovenia § 92 ods. 6 zákona o vysokých školách a ktorého výška je stanovená v súlade s prílohou č. 2 vnútorného predpisu č. 17/2019 smernica rektora UK, ktorou sa určuje výška školného a poplatkov spojených so štúdiom na UK v akademickom roku 2019/2020, s tým, že školné bolo potrebné uhradiť v dvoch splátkach so splatnosťou prvej splátky k 29.02.2020 v sume vo výške 450 eur a druhej splátky k 30.11.2019 v sume vo výške 450 eur. Ďalej správny súd zistil z administratívneho spisu, že žalobca po doručení rozhodnutia dekana podal dňa 02.01.2019 u žalovaného v súlade s Čl. 7 smernice rektora UK č. 17/2019 žiadosť o zníženie školného o 90 % v akademickom roku 2019/2020 (ďalej len ako „žiadost' o zníženie školného“), v ktorej poukázal najmä na to, že rozhodnutie dekana mu bolo doručené až 18.12.2019 a že z dôvodu jeho neskorého odoslania a doručenia, nemal možnosť si podať žiadosť o zníženie školného do splatnosti určenej druhej splátky vo výške 450 eur k 30.11.2019. Žalovaný o žiadosti žalobcu o zníženie školného, rozhodol napadnutým rozhodnutím č. OV 438/2020 D VI/1 zo dňa 05.02.2020 tak, neznižil žalobcovi školné stanovené v sume vo výške 900 eur za akademický rok 2019/2020 v magisterskom študijnom programe právo v dennej forme na Právnickej fakulte Univerzity Komenského. Dôvodil, že sa stotožnil so stanoviskom dekana Právnickej fakulty UK, ktorý odporúčal žiadosti žalobcu nevyhovieť, pretože nespĺňa zákonné podmienky na odpustenie, zníženie, resp. odloženie termínu splatnosti školného. Žalovaný sa v rozhodnutí podrobne zaoberal jednotlivými argumentami žalovaného a ktoré vyhodnotil vo vzťahu k predmetnej žiadosti žalovaného ako nedôvodné s poukazom na to, že navrhovanie výšky školného je v samospráve pôsobnosti jednotlivých fakúlt, ktoré rozhodujú o spôsobe a podmienkach financovania svojej činnosti.

52. K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne a riadne odôvodnené vo vzťahu k jeho osobe ako študentovi magisterského študijného programu právo na Právnickej fakulte Univerzity Komenského a ďalej, že nie je odôvodnené zákonnými ustanoveniami či vnútornými predpismi žalovaného a teda, že je zmatečné a nezákonné, správny súd uvádza, že napadnuté rozhodnutie vychádza z konkrétnych skutočností opierajúcich sa o príslušné zákonné ustanovenia zákona o vysokých školách a vnútorné predpisy - najmä smernicu rektora UK č. 17/2019 (ustanovenie čl. 8 ods. 6 ustanovenie čl. 8 ods. 6), ktorou sa určuje výška školného a poplatkov spojených so štúdiom na Univerzite Komenského v Bratislave v akademickom roku 2019/2020 a mal za to, že jeho odôvodnenie dostatočné a ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s danou vecou. Správny súd preto túto námietku žalobcu považuje za nedôvodnú.

53. K námietke žalobcu, že splnil podmienku ustanovenú v Čl. 7 ods. 3 písm. b) smernice rektora UK č. 17/2019 na podanie žiadosti o odpustenie alebo zníženie výšky školného a to, že „Pri školnom z dôvodu prekročenia štandardnej dĺžky štúdia môže rektor rozhodnúť podľa odseku 1 aj v prípadoch, keď

žiadajúci študent prekračuje štandardnú dĺžku štúdia z dôvodu, že sa zapíše do ďalšej časti štúdia alebo sa opätovne zapíše po prerušení štúdia, aby vykonal štátnu skúšku (predmet štátnej skúšky).“ správny súd uvádza, že na zníženie školného neexistuje právny nárok (§ 92 ods. 18 zákona o vysokých školách) a preto skutočnosť, že splnil vyššie uvedenú podmienku nemá vo vzťahu k uvedenému žiadnu právnu relevanciu. Správny súd preto túto námietku žalobcu považuje za nedôvodnú.

54. K námietke žalobcu, že v predchádzajúcom akademickom roku uhradil žalovanému školné za štúdium v plnej výške v sume vo výške 900 eur a že sa nemohol zúčastniť obhajoby záverečnej práce z dôvodu neskorého pridelenia nového školiteľa, keďže pôvodný školiteľ - T. R. K. F. T., T. skončil pracovný pomer, správny súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že by zmena školiteľa mala rozhodujúci vplyv na neskoršie odovzdanie diplomovej práce žalobcom žalovanému, nakoľko z administratívneho spisu vyplýva, že táto zmena bola žalovaným uskutočnená v primeranej dobe, pretože pracovný pomer pôvodného školiteľa so žalovaným sa skončil ku dňu 30.06.2019 a nový školiteľ bol žalobcovi žalovaným pridelený v systéme AIS2 už dňa 08.08.2019. V konaní bolo nesporné, že žalobca po prvej neúspešnej obhajobe záverečnej práce ju musel prepracovať a že jej novú verziu neodovzdal ku dňu zápisu na štúdium v rámci akademického roku 2019/2020, ale tak učinil až v novembri 2019. Správny súd mal tieto skutočnosti preukázané z e-mailovej komunikácie H. F., H. Q. ako aj z evidencie AIS2. Správny súd poznamenáva, že zamestnanci žalovaného teda nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť dátum odovzdania záverečnej práce žalobcom. Správny súd preto túto námietku žalobcu považuje za nedôvodnú.

55. K námietke žalobcu, že vo vzťahu k jeho osobe porušil zásadu nediskriminácie, keď v obdobných prípadoch žiadostiam vyhovel, správny súd uvádza, že podľa ustanovenia § 92 ods. 3 zákona o vysokých školách, rektor verejnej vysokej školy určuje pre jednotlivé študijné programy ročné školné a ak ide o študijné programy zabezpečované fakultou a to na návrh dekana fakulty. Právny poriadok Slovenskej republiky pozná v zásade tri kategórie vysokých škôl: vysoké školy súkromné, verejné a štátne. Právne postavenie uvedených typov vysokých škôl je odlišné, z kľúčových faktorov rozlišujúcich jednotlivé vysoké školy je práve rozsah a forma verejnoprávnej ingerencie do ich činnosti, režim ich napojenia na verejný rozpočet a otázky týkajúce sa možnosti výberu a nakladania so školným. Podľa ustanovenia § 92 ods. 18 zákona č. 131/2002 Z.z. školné a poplatky spojené so štúdiom sú výnosom vysokej školy. danom prípade aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a závery správneho súdu, možno konštatovať, že pri odpustení, resp. znížení sa prihliada na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu za predpokladu splnenia zákonných podmienok, a nemožno k uvedenému pristupovať paušálne a rovnako aj vzhľadom na vnútorné predpisy fakulty. Správny súd poznamenáva, že musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Úlohou sudcu v podmienkach materiálneho právneho štátu je nájsť riešenie, ktoré by bolo v súlade so všeobecnou ideou spravodlivosti, resp. v súlade s prirodzeno-právnymi princípmi (napr. nález ÚS ČR z 02.11.2009, sp. zn. II. ÚS 2048/2009). Je preto nevyhnutné vychádzať aj z individuálnych, teda konkrétnych skutkových zistení každej prejednávanej veci. Spravodlivosť musí byť v procese, ktorým súd interpretuje a aplikuje právo, vždy prítomná ako hodnotový činiteľ, ktorý je spoločný všetkým demokratickým právnym poriadkom a rozhodnutie musí byť nielen zákonné, ale predovšetkým spravodlivé. Správny súd preto túto námietku žalobcu považuje za nedôvodnú.

56. Po preskúmaní veci správny súd dospel k záveru, že v konaní nebolo sporné, že žalobca študoval študijný program poskytovaný verejnou vysokou školou (žalovaným) dlhšie ako je jeho štandardná dĺžka štúdia (§ 92 ods. 6 zákona o vysokých školách), a preto na základe ustanovenia § 71 ods. 3 písm. b) zákona o vysokých školách, mu vznikla povinnosť zaplatiť žalovanému ako verejnej vysokej škole ročné školné za každý ďalší rok štúdia, t.j. za akademický rok 2019/2020 štúdia a to v sume vo výške 900 eur, ktorého výška bola stanovená v súlade s prílohou č. 2 vnútorného predpisu č. 17/2019 smernica rektora UK, ktorou sa určuje výška školného a poplatkov spojených so štúdiom v akademickom roku 2019/2020. Podľa názoru správneho súdu pri rozhodovaní o povinnosti žalobcu zaplatiť školné za štúdium v akademickom roku 2019/2020, nedošlo k porušeniu zákona, nakoľko žalovaný pri určení povinnosti a výšky školného žalobcu postupoval v súlade so zákonom o vysokých školách a to ustanovením § 92 ods. 6 zákona o vysokých školách. Správny súd podotýka, že k problematike, resp. k otázke platenia školného za prekročenie štandardnej dĺžky štúdia na vysokej škole už ústavný súd zaujal stanovisko vo svojom rozhodnutí sp. zn. PL. ÚS 19/08, v ktorom sa uvádza: „V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že každý prípad je potrebné posudzovať individuálne, avšak v súlade s označeným rozhodnutím pléna ústavného súdu.“ Ohľadom žiadosti žalobcu o zníženie školného za štúdium, správny

súd uvádza, že na jeho zníženie neexistuje právny nárok, nakoľko podľa ustanovenia § 92 ods. 18 zákona o vysokých školách, rektor môže školné a poplatky spojené so štúdiom znížiť, odpustiť alebo odložiť termíny ich splatnosti s prihliadnutím na študijné výsledky, sociálnu a zdravotnú situáciu študenta alebo na iné skutočnosti hodné osobitného zreteľa podľa zásad uvedených v štatúte vysokej školy, t.j. pri odpustení, resp. znížení sa vždy prihliada na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu za predpokladu splnenia zákonných podmienok, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného. Správny súd konštatuje, že v danom prípade, ak žalovaný dospel k záveru, že žalobca nesplnil zákonné podmienky na zníženie školného za štúdium v akademickom roku 2019/2020, nepochybil, keď mu školné neznížil, nakoľko mu to umožňovalo ustanovenie § 92 ods. 18 zákona o vysokých školách.

57. Na základe uvedených skutočností a po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom, správny súd má za to, že žalovaný sa s námietkami žalobcu v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal, vyvodil správne skutkové aj právne závery a s náležitou zodpovednosťou interpretoval a aplikoval príslušný zákon a vnútorné predpisy za súčasného dodržiavania základných práv a slobôd a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku riešenie ktorej, by zostalo na správnom súde a vyhodnotil ich ako nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, a preto niet dôvodu na jeho zrušenie.

58. Krajský súd poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach už opakovane vyslovil názor, že každé odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy musí obsahovať logickú, právnu a presvedčivú argumentáciu, a to v dostatočnom rozsahu, tzn. že priemerný adresát musí mať možnosť z predloženého odôvodnenia pochopiť správnosť právnych noriem aplikovaných na skutkový stav a právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k záveru obsiahnutom vo výrokovej časti. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 10Sžo/3/2012).

59. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03, II. ÚS 9/2013).

60. Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry vyslovil, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. J. v. Grécko z 29.05.1997, Recueil III/1997).

61. Súd zdôrazňuje, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale súdom vykonávajúcim prieskum súdnych rozhodnutí z hľadiska hmotného a procesného práva s tým, že úlohou súdov v správnom súdnictve je súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej moci podľa zákonom stanoveného postupu a nie vyhľadávanie dôkazov, ktoré mal účastník alebo orgán verejnej správy vykonať (uplatniť) v administratívnom konaní.

62. S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná, a preto ju s poukazom na ustanovenie § 190 SSP zamietol.

63. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 168 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

64. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.